

farligere end at have en bil stående og køre i tomgang ½ time, er måske det mest præcise bilde på farligheden af rygningen. Så der er ikke nogen tvivl om, at det er et problem, vi skal tage grundigt alvorligt.

Når vi fra SF's side har valgt at lægge det her meget omfattende snit efter anbefalinger fra mange personer, der arbejder på det her, mange af de faglige organisationer, mange erhvervsorganisationer og også selvfølgelig Kræftens Bekæmpelse og andre, så er det jo, fordi der er nogle praktiske hensyn at tage, når der skal indføres et rygeforbud.

Det er også de erfaringer, vi har fra udlandet, nemlig at hvis man ikke sørger for at skabe vilkår, der er ensartede for alle i branchen, så får man en konkurrenceforvridning, man får svære ved at opfylde betingelserne for at sikre røgfrihed fra sine medarbejdere, og vi sikrer ikke – eksempelvis – at der ikke dør fem til ti tjenere hvert år, fordi de serverer i områder eller i lokaler, der er fyldt med røg fra cigaretter, selv om de ikke selv ryger.

De fem til ti tjenere, der dør årligt på grund af passiv rygning, bliver vi nødt til at sikre os ikke dør, og at det ikke bare fortsætter derudad, og det gør vi ikke ved at lave rygerum, for der skal der også serveres mad, og der skal der også gøres rent, vi gør det ved at sikre, at der er total røgfrihed.

Jeg hørte i hvert fald, at der er nogle, der har sammenlignet det at lave rygerum med, at man i et svømmebassin siger, at det er i orden at tisse i den ene del af bassinet, bare det ikke er i den anden del af bassinet. Og det er måske et meget godt billede af, hvordan rygerum kan risikere at virke. Nu håber jeg, at rygerummene kun bliver brugt til at ryge i og ikke alt det andet, men alligevel giver det et meget godt billede af, hvor svært det er at afgrænse røgen.

Men de diskussioner er jeg selvfølgelig sikker på at vi kommer til at tage på de møder, som ministeren har lagt op til, samt nogle videre diskussioner af, hvordan vi møder hinanden. Vi er jo fra SF's side også meget imødekommende over for det forslag, ministeren er kommet med, og synes, at det er et skridt i den rigtige retning.

Så jeg glæder mig meget til de fremtidige drøftelser, og det glæder mig, at forslaget er blevet modtaget i den ånd, det er blevet fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op- hold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om at forhøje hastighedsgrænsen på motorveje for biler med campingvogne.

Af Frode Sørensen (S) m.fl.
(Fremsat 10/1 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter beslutningsforslaget pålægges regeringen at fremsætte lovforslag, som indebærer, at hastighedsgrænsen på motorveje for biler med tilkoblede campingvogne forhøjes til 100 km/t. under visse betingelser.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at man forestiller sig en ordning som i Tyskland, hvor biler med campingvogne må køre 100 km/t., hvis vogntoget er særligt godkendt og opfylder en række betingelser vedrørende bl.a. vægt, bremses og dæk.

Jeg vil gerne understrege, at det er regeringens politik, at hastighedsgrænserne altid skal være sagligt velbegrundede. Dette er ikke mindst vigtigt af hensyn til trafikanternes forståelse for vigtigheden af at overholde hastighedsgrænserne.

Med det ønsker jeg at sige, at regeringen gerne vil medvirke til at diskutere rigtigheden af de gældende hastighedsgrænser, men at det naturligvis ikke må ske på bekostning af færdselsikkerheden. Det er jeg også sikker på at forslagsstillerne er helt enige i.

Til brug for overvejelserne om konsekvenserne af beslutningsforslaget har jeg indhentet udtalelser fra Rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Politimesterforeningen, Færdsels-